

1957 18/2 48: 1. Beh. af F. t. L. vedr. erhvervsøkonomiske Foranstaltn., Vareforsyning m. v. 1958

[Jørgen Jørgensen.]

skaffe den, afskaffe Handelsaftaler? Saa siger det ærede Medlem, at man kunde lade Landbruget forhandle selv, for der er mange, der vil købe Landbrugets Varer. Det tror jeg det ærede Medlem har Ret i; det vilde ikke volde Landbruget større Vanskeligheder at sælge sine Varer, selv om vi ikke havde Loven. Men, siger det ærede Medlem, saa skulde vi lade Købmændene selv købe de Varer ind, som de fandt var nødvendige for Landet, og der var nok, der vilde sælge Varer.

Mener det ærede Medlem for Alvor, at man kan indkøbe Varer til dette Land for den Valuta, vi faar stillet til Raadighed, ligegyldig hvilke Varer det drejer sig om? Hvis det ærede Medlem mener, som han siger, at man kunde give Købmændene visse Direktiver, sige til dem: Vi skal have Jern, vil I købe det Jern ind — saa maa det dog forudsætte, at man har Raadighed over de Pengemidler, som Landbruget faar for sine Varer, for at kunne betale disse Jernvarer, og det maa formentlig ogsaa forudsætte, at man har en Administration, som kan sige, hvilke Brancher der skal indkøbe Varerne. Vi kunde ikke nøjes med at købe Jern, vi maatte ogsaa købe andre Ting. Det maatte forudsætte en Administration af en vis Størrelse.

Naar det ærede Medlem retter denne voldsomme Kritik mod den Lov, vi har, maa det ærede Medlem give os Besked paa, hvad han vil have i Stedet, hvis han vil afskaffe Loven, og hvordan han vil være i Stand til at skaffe Danmark den Gæld, som han ønsker vi skulde have, det vil sige at købe flere Varer, end vi i Dag har at betale med andre Varer. Hvis det ærede Medlem ikke kan give et koncist Svar, er hans Kritik uden Bund, uden Virkelighed og uden Sandhed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Starcke har Ordet for en kort Bemærkning.

Starcke: Den Gæld, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen spørger om, har vi netop faaet ved det nuværende System. Men se nu her: hvis man før Krigen — efter Professor Warmings Beregninger — maatte anslaa, at det kostede det danske Samfund mindst 100 Mill. Kr.

at lade Eksport og Import være Statshandel, hvor meget tror det ærede Medlem saa det drejer sig om i Dag, hvor Restriktionerne er meget, meget skarper, end de var før? Det vil sige, vi behøver ikke i og for sig at gøre Gæld, vi kan simpelt hen faa flere Varer ved at ophæve Restriktionssystemet.

Endelig: Kredit er et Spørgsmaal om Tillid, og dette Folk har sin Jord intakt og Hovedparten af sit Produktionsinstrument intakt. Vi har maaske Verdens dygtigste Bondestand, maaske Verdens dygtigste Arbejderstand og maaske Verdens dygtigste Handelsstand, naar den faar Lov at vise sine Evner, og hele dette Instrument, det hemmer og ødelægger vi i Dag. Tror det ærede Medlem ikke, at Erhvervslivet vilde være i Stand til at skaffe flere og bedre Varer og skabe den Tillid, som er Forudsætningen for al Kredit, men som den danske Stat ikke er i Stand til at indgyde?

Disse Bemærkninger kan samtidig være et Svar til det ærede Medlem Hr. Aksel Møller. Hvad angaar de Luksusvarer, som det ærede Medlem frygter for at Handelen skal indkøbe, viser det sig under den nuværende Statshandel, at vi netop faar disse Luksusvarer ind. Hvad staar der øverst paa Handelstraktaten med Frankrig? Der staar, at Danmark forpligter sig til at aftage Gaaseleverpostej! Hvad kom England og foreslog? At vi skulde forpligte os til at aftage for 400 Mill. Kr. Varer, som vi ikke brød os om! Det er under det nuværende System, at man løber den Risiko.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jørgensen: Jeg spurgte ikke det ærede Medlem, hvad Professor Warming mente for 30 Aar siden. (*Starcke:* Men det svarede jeg paa!). Ja, men det spurgte jeg ikke om. Jeg spurgte det ærede Medlem, hvilke Muligheder han kunde anvise os for i dette Øjeblik at købe flere Varer, end vi kan betale med andre Varer, og nu vil jeg gerne underbygge dette Spørgsmaal yderligere. Jeg er enig med det ærede Medlem om, at vi har et dygtigt Landbrug og en dygtig Handelsstand, og at vi har store Reserver i det danske Folk, men det er ikke noget, vi kan gaa ud og købe for,